

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

In Balearibus. Cap. VI.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

196 S. IGNATII VITA.
solidè quidem, vt Isabella mox
erecta vestierit se ipsa, & sine cu-
iusquam adminiculo per ædes so-
spes gestiensque obambularit.

IGNATII *miracula in Balearibus*
facta. CAP. VI.

54. **I**NSVLA est Balearica, cui
Inos Maiori nomen dedimus:
ibi sub annum M. D. XCVII. mi-
ra feruntur non ambiguis testibus
perpetrata. Ioanna Clara cogno-
mento Nognera, primæ virtutis
vidua, oculis sensim ambobus de-
fluentibus mœrebat: ac dextero
prius, mox & sinistro amissis, quid
porrò ageret, nesciebat. Placuit
nouissimè syngrapham IGNATII
poscere, eamque super oculos, iam
non oculos, deponere. Opportu-
num, feminae consilium. Nam eo
facto arcentur breuî tenebræ, &
oculis dies, quam amiserant, red-
ditur. Cœpitque illa postridie opus
facere, aciemque fixam soli obuer-
tere, tam constanter & intrepidè,
vt nusquam hallucinaretur.

55. La-

55. Laborabat in partu Surreda, nobilis matrona, & multis diebus infelicem nixum continuabat. Auxilio fuit eiusdem **IGNATII** autographum nomen; quo piè contacto, puerum mater incolumem enititur, familiâ effusè gestiente.

56. Eadem apud alteram euenere, quæ Saluatori cuidam nupta: & apud alteram, cui Magdalenaë Suauæ nomen erat. Quibus ambabus in partu impeditis, mors propinquabat, nisi **IGNATIVS** tempori adfuisset. Et hæc quidem, sub allatum nominis **IGNATIANI** chirographum, in lectulo resedit: atque omnibus **IGNATIVM** vocantibus, secundas rupit; foetumque, cui cervix crusculis implexa hæsitabat, emisit: ipsa incolumis, & infans benè habitus validusque euasere. His talibus rerum prodigijs excitati insulam, iam inter huiusmodi pericula, passim **IGNATII** patrociniò se tuentur.

57. Ibidem Hieronymam Rebezam partus difficultas per mul-

tos dies cruciarat, vt non longè mulier ab interitu iam abesset. Magna quippe corporis debilitas, animique crebra defectio, nihil ad illius exitum reliqui fecerant. Aduertit inter hæc, prolem in vtero extinctam, ceu funus viuo tumulto contineri. Quamobrem censent, matrem medicatâ certè buccâ cogendam, vt infelix onus eijciat: et si ne hoc quidem nullo cum periculo videbatur futurum. Hic ipsa sibi mater fit optimi consilij auctor, & syngrapham, quâ de diximus, miræ rei effectricem, iubet applicari. Paretur. Non plus quartam horæ partem expectatum est, cum illa periculi omnis secura, incolamena sobolem edit. Quæ autem res in maiorem admirationem vertit, infantis buccæ, medicamentis fartæ reperiuntur, ijs ipsis, quæ triduo antè mater demiserat. Ea simul ex ore fuere exempta, infans flere, ridere gaudio ceteri inceperunt.

58. Aderat opportunè spectaculo,

culo, Hieronyma Pia, Raphaëlis
 vxor, annos iam XVI. continuos
 magnis faucium doloribus tentata:
 cum glandes inibi enatae omnem
 medicinam recusarent. Iamque
 adeo venerat in consuetudinem,
 non mali perferendi, sed opis de-
 sperandae: cum nouum accessit
 supplicium, à dente, qui instabilis
 longam quotidie molestiam facef-
 febat. Ea denique vbi vidit has
 IGNATIO vires esse, decreuit in-
 didem suppetias rogare. Adhibet
 igitur ori osculoque autographum
 quod diximus, & confestim vane-
 scere omnia, densque in statione
 esse, nec minus quam alij perstare
 coepit. Conciliauit eâ re IGNA-
 TIYS mirè sibi duos coniuges,
 gratosque eosdem sensit.

59. Quare & paullò post altero
 illos beneficio hilarauit. Nam po-
 stridie quàm receperat valetudi-
 nem mater, filius eorum Ioannes
 amisit. Tertianâ quippe, eaque
 non simplici, expugnatum, quarto
 post die necesse fuit vltimis sacris

procurare. Inde violentia morbi mentem adorta, omnem eius usum interceptit. Mox lingua ei incrementum, oculi recedere ac turbidi esse, alia omnia non nisi propinqui funeris præfagia videri. Hic illi nomen, quod sua IGNATIVS manu exarauerat, allatum, precesque inter lacrymas fusæ. Mirum ingens! ipso illo temporis puncto febris exarmatur, mensque & vox ab exilio reuersæ, & oculi in pristinam hilaritatem correcti, tristitia funeris omina mutarunt. Atque hæc circiter horam noctis octauam accidere. Die postero tempestius electulo surgit adolescens, Medicoque iam velut ad exanimem redeunti incolumis occurrit, nullo morbi vestigio notatus.

60. Bartholomæus Constans, vir chirurgiæ peritus, cum equo fortè prolabitur: quo illi casu sinciput elisum infractumque, sæuos præter cetera oculorum dolores pepere-
rat, qui nusquam interquiescere hominem siuere. Alterâ oculi acie
iam

iam emortuâ, alterius modica vita remanserat. Et ferre quantulacumque lucis radium, mors credebatur. In eo statu hominem Medici abiecerant, cum visum est ægroto scriptum IGNATII nomen flagitare. Quo quidem apportato, sed nõdum planè ad lectuli spondam perlato, (mirum creditu) intermittit capitis dolor, lenitur ophthalmia, & funesti frigoris horror, quo caput insolenter hiemabat, soluitur. Ille toto iam corpore animoque mirè quàm lætus, omnia capitis fomenta, oculorumq; splenia reiectat. Tum valuas admittendæ diei recludi imperat, clamatque benè habere se, ac prorsum incolumem esse. Eodem dein habitu ad Collegium accurrit, gratulq; memorat, quid pridie beneficâ IGNATII manu sit consecutus.

61. Huic non est dissimile, quod de Coloniâ Vichâ, Ludouici coniuge, compertû habemus. Ea post trimestres capitis turbas huc miseriarum fuit redacta, vt lusca vnius

N 5 oculi

oculi vsum lumenque amiserit, delapsa supernè palpebrâ, visumque cooperiente. Laborabant Medici certatim & chirurgi, ignauū operculum excitare. Sed omnis eos ars deficiebat. Ita ijs pro damnato tūc oculus habitus. Laboranti scriptum IGNATII nomen imponitur, & eodem simul momento iniussa palpebra se attollit, diemque oculo non impeditum reducit.

62. Eximium illud, & (vti Cardinalis de Monte iudicabat) memorabile in primis fuit, quod apud easdem insulas Ioanni Leidæ euenit. Ei peracutæ febres, super ceteros cruciatus, ingens omnium ciborum fastidium pepererant, vt Medicus duodecimo post die rem periculi plenam esse pronuntiarit, eaque propter censuerit properandum, vt ægro vena quamprimum incideretur. Aeger, qui ab hoc consilio abhorreret, tentandum sibi alium Medicum respondit, atque vnâ cum vxore preces ad B. IGNATIUM concipit. Nocte, quæ proximè

ximè secuta est, obdormit. Sed è somnis improuisò excitatus, voce altâ coniugem vocat. Accurrenti, Non tu vides, inquit, hoc lumen toto cubiculo diffusum? neque ad eò sanatum ab IGNATIO me vides? Mulier gaudio impedita, cum nihil eius luminis videret, inhibuit maritum, ne quâ per intempestam noctem se moueret. Et paruit illi tum quidem; ceterùm, vbi primùm illuxit, è cubili profilit, rectaque ad templum Societatis, nullo morbi vestigio notatus, decurrit.

IGNATII *miracula in Septemtrionibus facta.* CAP. VII.

63. **N**EC omiffa IGNATIO Germania fuit. Monachium, vrbs est in Boicâ celebris, & inter primas Germaniæ clara. Visitur ibi augustâ specie templum, quod Guilielmus Princeps sancto Michaëli Regijs sumptibus erexit; & auro gemmisque ornatum, Societati IESU tradidit. Ara ibidem est IGNATIANA, cum lucente argenteâ